

er Tale om, og maa gaa dermed, hvorhen han vil. Det synes mig, at det er det, at Omfanget af, hvad han faar, og at den Ret, som der anerkendes utvivlsom til at faa de Summer, som der nævnes, at det er med Hensyn til Afhængighedsforholdet saa væsentligt forskelligt fra det, som foreligger i Endringsforslaget under Nr. 56, at man her ikke kan indse bedre, end at der er en grumme væsentlig Forskel paa det, saaledes, at man slet ikke uden videre kan sige, at hvis det ene Forslag er i Strid med Grundloven, saa er det andet det ogsaa. Jeg lægger som sagt Vægt paa det, at han modtager Hjælp fra Kommunen, og at Hjælpen strækker sig over ens Rettigheder over alle Punkter, at det fuldkommen er afhængigt af de kommunale Autoriteter. Der er blevet sagt her under denne Strid, at det, at man rejste Betæneligheder fra et Grundlovsstandpunkt ogsaa mod disse Endringsforslag, som staa her under Nr. 55—56, at det var en Mærkedag i Demokratiets Historie. Jeg maa sige, at den Tale forekommer mig overordentlig mærkelig. Den forekommer mig mærkelig for det første af den Grund, at det er jo ikke en Bemærkning, der er gjort løst ud i Taagen, men en Bemærkning, der er vedlagt, om jeg saa maa sige, samtidig til Behandling i et positivt Forslag, der sikrer Uafhængighed, der sikrer netop de samme Personers Uafhængighed, som der her vil blive Tale om at yde Understøttelse; men dertil maa jeg sige, at det forekommer mig en lille Smule betænkeligt, blandt andet ogsaa for det ærede Medlem fra Møen (Wojfen), at tale om Mærkedage i Demokratiets Historie. Det ærede Medlem har ogsaa Mærkedage baade i 1877 og 1880 og det turde jo være, at det ogsaa vilde blive mindet som en Mærkedag, da det ærede Medlem fandt paa, at han skulde gøre demokratiske Reforme her i Landet og saa valgte den Vej, at de velhavende, Bagerne og de store, tjente samlet to, tre Millioner paa Sufferet, og saa netop fandt paa at tage dem hos dem, som vare de fattige i Byerne, hos Arbejderne. Det turde være, at det vilde mindes lige saa længe, som en Mærkedag i Demokratiet, som det mindes, at der er rejst Indsigelse mod dette Lovforslag i den Form, hvori det her foreligger, hentedes fra Grundloven og den Opfattelse, man har af den.

Berg: Det har undret mig noget at høre Undskyldninger fra de ledende Mænd i Fattigudvalget, der gik ud paa, at Mindretallene ikke skulde have gjort deres Tjeneste

i tilhørligt Omfang ved ikke at stille Endringsforslag i Retning af de Indbendinger, de maa gøre under Ledernes Behandling af Spørgsmaalene. Mig forekommer det, at naar Mindretallene, som de her have gjort, mærke deres Stilling paa enkelte Punkter og give os andre Lejlighed til gennem denne Mærkelse at stemme over visse Principspørgsmaal, have de gjort alt det i et Udvalg, som vi bør kunne forlange af dem, thi at sidde i Udvalget og stille gennemgaaende Endringer uden at man veed, om de ikke fuldstændig gaa til Bunds, tror jeg ikke, man kan forlange af Mindretallene. Derfor beholde vi os, naar vi behandle disse Spørgsmaal, Endringerne og Betænkningerne osv., til de ærede Ledere i Udvalget, dem, der have Ansvar for det Arbejde, der her foreligger, og vi gøre det med Tak til Mindretallene for, at de dog paa enkelte Punkter, trods den vanskelige Stilling, de have at arbejde under, have pointeret deres forskellige Opfattelser. Efter denne Behandling kommer der jo en 3dje, og saa kommer der naturligvis en Revision. Jeg er den ærede Ordfører taknemlig for, at han har sagt, og det gælder baade med Hensyn til 1ste og 2det Afsnit, at de Hensillinger, som ogsaa jeg har gjort, ville blive tagne under Overvejelse, og, for saa vidt Udvalget finder dem begrundede, blive indkomne til 3dje Behandling. Jeg forlanger tilvisse ikke andet af de ærede Ledere, end at de kun skulde tage, hvad de selv finde begrundet; falder det saa ikke sammen med, hvad f. Eks. jeg for mit Bedkommende finder begrundet, kan jeg, for saa vidt jeg har den fornødne Tilslutning i Tinget, hjælpe paa det øvrige; men ellers vilde jeg have sat mere Pris paa, at der, ved Siden af denne særlige Udtalelse var fremkommet fra den ærede Ordfører nogle enkelte Erklæringer om, at paa enkelte Punkter burde det i Forslaget, hvorimod der af mig var anket, søges rettet. I en enkelt Henseende har den ærede Ordfører gjort dette, nemlig med Hensyn til Forholdet til Understøttelse; det er, indrømmer jeg, et meget vanskeligt Spørgsmaal, men dog et Spørgsmaal, der tilvisse ikke kan løses paa den Maade, som det er løst i Lovforslaget, som det kommer til at foreligge, naar nu 2den Behandling er til Ende. Jeg skal nævne et andet Punkt — for ikke at være for vidtløftig — hvor jeg vilde have sat Pris paa, om den ærede Ordfører, selv om det ikke stete paa Udvalgets Begne — jeg indrømmer, at det er rigtig, at den ærede Ordfører i den Henseende skal tale med Forstigtighed — dog udtrykkelig havde lovet mig, at mine Bemærkninger med